

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: Z. B.

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.10.2016, č. j. MSK 134851/2016, ve věci
správního deliktu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 14.12.2016 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17.10.2016, č. j. MSK 134851/2016, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 13.7.2016, č.j. SMO/258531/16/DSČ/Las, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobce dopustil správního deliktu dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

Shodu s prvopisem potvrzuje

komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky Kia RZ X v souladu s ust. § 10 odst. 3

zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích.

2. Žalobce v žalobě vymezil v zásadě dva žalobní body, a to nezákonné zahájení řízení o správním deliktu a neprokázání existence přestupku. K prvnímu namítl, že správní orgán prvního stupně v rozporu s ust. § 125h odst. 5 zákona o silničním provozu zahájil správní řízení bez toho, aby po výzvě k úhradě určené částky jakkoliv dále pokračoval v šetření přestupku. Dle spisové dokumentace byl další krok po odeslání výzvy k úhradě určené částky odložení přestupku a následný příkaz. Žalobce však na výzvu správního orgánu prvního stupně nemusí nijak reagovat. Pokud neoznámí řidiče nebo nezaplatí určenou částku, samotný správní orgán má pokračovat v šetření přestupku. Správní orgán nemůže přenášet svou povinnost na obviněného. Pokud na jeho výzvu nebylo reagováno, měl správní orgán zaslat standardní výzvu k podání vysvětlení podle § 137 správního řádu, na kterou občan musí reagovat. Tím by měl správní orgán také splněnou povinnost dle § 125 h odst. 5 zákona o silničním provozu.
3. Ve vztahu k neprokázání existence přestupku žalobce uvedl, že mu je kladeno za vinu, že vozidlo stálo na parkovišti označeném dopravní značkou IP13b bez viditelně vystavených parkovacích hodin. Jako důkazy použil správní orgán 3 fotografie a oznámení o přestupku pořízení strážníkem Městské policie Ostrava p. M. Na těchto fotografiích je přední část vozidla s palubní deskou, zadní část s registrační značkou a fotografie samotné značky IP13b. S tvrzením žalobce, že kotouč byl viditelně nastaven na zadním sedadle vozidla, se žalovaný vypořádal tak, že zákon sice nevymezuje, kde ve vozidle by se měl přesně parkovací kotouč nacházet, nicméně smyslem právní úpravy je zjistit, kdy bylo vozidlo na místě zaparkováno a zda splňuje podmínky, které jsou dány předmětným dopravním značením. Za dané situace je nutné, aby byl strážník či policista schopen bez problémů jednoznačně určit, jaký časový údaj se na parkovacím kotouči nachází. Pokud se řidič rozhodl umístit parkovací kotouč na místo, které není běžnou kontrolou viditelné, je to již odpovědností pachatele přestupku, resp. provozovatele vozidla. S tímto odůvodněním žalobce nesouhlasí; pokud se správní orgán dostal do důkazní nouze, měl věc odložit. Žalobce nesouhlasí s žalovaným, že umístění na zadním sedadle automobilu není běžnou kontrolou viditelné.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K žalobní námitce týkající se nezákonného řízení se vypořádal v napadeném rozhodnutí, na něž odkazuje. Žalovaný má za to, že byla jednoznačně splněna podmínka nezbytných kroků ze strany správního orgánu prvního stupně. Pokud žalobce nesdělil žádné údaje k totožnosti řidiče vozidla, neměl správní orgán prvního stupně žádné indicie, na základě kterých by mohl zjistit konkrétního pachatele přestupku. K námitce neprokázání existence přestupku žalovaný uvedl, že má za to, že byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti; s neumístěním parkovacích hodin ve vozidle se vypořádal v napadeném rozhodnutí.

Zjištění z průběhu správního řízení

5. Ze správních spisů soud zjistil, že dne 22. 3. 2016 bylo Magistrátu města Ostravy ze strany Městské policie Ostrava oznámeno podezření ze spáchání přestupku ve smyslu ust. § 125c

odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, spočívajícího v tom, že řidič vozidla tovární značky Kia RZ X dne 5. 2. 2016 v době od 12:40 do 12:50 hod. na ul. Francouzská v Ostravě nerespektoval dopravní značení „IP13b“ – parkoviště s parkovacím kotoučem s dodatkovou tabulkou „1 hod., 10 stání“ a „E7b“ – směrová šipka pro odbočení vpravo, parkoviště, na kterém řidič musí při začátku stání umístit kotouč viditelně ve vozidle a nastavit na něm dobu začátku stání, kterou nesmí až do odjezdu měnit, parkoval bez kotouče. Za provozovatele vozidla byl označen žalobce. Přílohou tohoto oznámení byly 3 fotografie, a to předního a zadního okna předmětného vozidla a dále dopravní značky. Z fotografií je seznatelné, že za předním ani zadním oknem nebyl umístěn parkovací kotouč.

6. Správní orgán prvního stupně vyzval žalobce dne 23. 3. 2016 k úhradě částky 500 Kč ve smyslu ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu nebo ke sdělení údajů o totožnosti řidiče, který předmětné vozidlo řídil v době spáchání přestupku. Ačkoli byla žalobci výzva doručena do vlastních rukou dne 6. 4. 2016, na tuto ve stanovené lhůtě nijak nereagoval.
7. Rozhodnutím ze dne 3. 6. 2016 správní orgán odložil věc podezření ze spáchání přestupku popsaného v bodě 5) tohoto rozsudku, neboť správní orgán nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě. Příkazem ze dne 9. 6. 2016 správní orgán prvního stupně rozhodl, že se žalobce dopustil správního deliktu dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu; proti tomuto příkazu si žalobce podal v zákonné lhůtě odpor. Poté, co byla žalobci poskytnuta lhůta k seznámení se s podklady rozhodnutí, provedl správní orgán úkon ve smyslu § 51 odst. 2 správního řádu a následně dne 13. 7. 2016 vydal rozhodnutí, kterým rozhodl, že se žalobce dopustil vytýkaného správního deliktu a uložil mu pokutu ve výši 1 500 Kč a rozhodl o povinnosti úhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí si žalobce podal včasné odvolání, v rámci kterého namítl, že správní orgán měl nejprve učinit nezbytné kroky ke zjištění pachatele např. formou výzvy dle § 137 správního řádu. Správní orgány jsou povinny provést i další šetření, např. předvolání a výslech případných svědků. Provozovatel byl nucen pod hrozbou sankce označit jako pachatele přestupku i sebe sama či osobu blízkou. Ve vztahu k samotnému skutku namítl, že z fotografií, které byly součástí spisu, není jasné, kde vozidlo stálo a bylo vyfoceno. Parkovací kotouč ve vozidle byl, když ležel na zadním sedadle.
8. Následně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Z odůvodnění vyplývá, že dle žalovaného byly splněny všechny podmínky pro vedení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Koncepce odpovědnosti provozovatele vozidla je postavena na principu, že je jeho odpovědností zajistit, aby byla při užití vozidla, jehož je provozovatelem, dodržována pravidla silničního provozu. Provozovatel vozidla není povinen sdělit totožnost řidiče, který se dopustil přestupkového jednání, pak je ale na základě principu objektivní odpovědnosti zodpovědný za správní delikty. Správní orgán prvního stupně učinil nezbytné kroky ke zjištění totožnosti pachatele přestupku. Pokud totiž žalobce nesdělil žádné údaje k totožnosti řidiče, byla zmařena možnost jej identifikovat, neboť správní orgán prvního stupně nedisponoval žádnými důkazy, na základě kterých by bylo možno totožnost konkrétního řidiče zjistit. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2016, č.j. 1 As 237/2015 – 32. K samotnému vytýkanému skutku, tedy stání vozidla bez parkovacího kotouče, žalovaný s odkazem na přílohu č. 5 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, dospěl k závěru, že smyslem právní úpravy je zjistit, kdy

bylo vozidlo na místě zaparkováno a zda splňuje podmínky, které jsou dány předmětným dopravním značením. Je nutné, aby byl policista či strážník schopen bez problémů jednoznačně určit a zhodnotit, jaký časový údaj se na parkovacím kotouči nachází. Pokud je parkování podmíněno dovolujícím předmětem nebo potvrzením, je žádoucí umístit takový předmět tak, aby k jeho nalezení nemuselo být vynaloženo zvýšené pátrací úsilí a byla patrná vůle řidiče splnit podmínky parkování. Parkovací kotouč by měl být viditelný i za snížené viditelnosti; je naprosto standardní umisťovat různá potvrzení podmiňující možnost zaparkování na palubní desku vozidla nebo pod jeho čelní sklo.

9. K ústnímu jednání se žalobce včas nedostavil a soud tak jednal v jeho nepřítomnosti. Žalovaný u ústního jednání setrval na svém stanovisku.

Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Pokud žalobce žalovanému vytýká nenaplnění procesních předpokladů pro zahájení řízení o správním deliktu, není jeho námitka důvodná. Otázkou nezbytných kroků ke zjištění pachatele přestupku v obdobných případech se již vícekrát zabýval Nejvyšší správní soud. V rozsudku ze dne ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 - 46, Nejvyšší správní soud uzavřel, že „by šlo proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku. Budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit.“ Obdobně v rozsudku ze dne 24. 5. 2017, č. j. 3 As 114/2016 - 46 dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že „v případě, že provozovatel vozidla na základě poučení ve výzvě k úhradě určené částky podle § 125h odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve stanovené lhůtě nesdělí údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, správní orgán zpravidla není povinen pokračovat v šetření přestupku a vyzývat provozovatele vozidla k podání vysvětlení podle § 60 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ale může přistoupit k zahájení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.“
12. V dané věci je nepochybné, že žalobce na výzvu správního orgánu prvního stupně dle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu *nijak* nereagoval; správní orgán tak při absenci jiných skutečností ke zjištění totožnosti řidiče nebyl povinen pokračovat v šetření přestupku, tudíž *nijak* nepochybil, pokud věc podezření z přestupku odložil a zahájil vůči žalobci řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
13. Namítal-li žalobce neprokázání existence přestupku, je na místě uvést, že obecně vzato, může právní obrana provozovatele vozidla v řízení o správním deliktu dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu spočívat také v popření naplnění znaků skutkové podstaty

správního deliktu vymezených v § 125f odst. 1, 2 zákona o silničním provozu. Jestliže však obrana žalobce byla v průběhu správního řízení založena na tom, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, neboť parkovací kotouč s vyznačením doby zahájení stání na parkovišti byl umístěn na zadním sedadle vozidla, přičemž poukázal na to, že právní předpisy nijak nevymezují konkrétní místo, kde má být kotouč umístěn, není možno takovou obranu považovat za relevantní; tuto obranu, jakož i žalobní námitku neshledává krajský soud důvodnou.

14. Z ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu vyplývá, že při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen mj. řídit se dopravními značkami. Jestliže dopravní značkou (zde značkou „IP 13b – Parkoviště s parkovacím kotoučem“) uloženou povinností je viditelně vyznačit počátek doby stání na parkovišti, jak vyplývá z přílohy č. 5 k vyhl. č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, je nutné vyznačení počátku stání vozidla provést tak, aby z něj byla zcela zřejmá vůle řidiče splnit podmínky parkování. Je zcela běžnou praxí, že v obdobných případech prokazuje řidič vozidla splnění podmínek stání vozidla umístěním parkovacího kotouče pod čelní sklo vozidla. Byť lze jistě připustit i jiný způsob vyznačení počátku stání vozidla, je vždy nutno trvat na tom, aby takový způsob vyznačení byl podložen racionální úvahou vedoucí k závěru o splnění zákonem, potažmo podzákonnými právními předpisy, uložených povinností. Za takový způsob však nelze považovat žalovaným předestřené vyznačení počátku doby stání vozidla tvrzeným umístěním parkovacího kotouče na zadní sedadlo vozidla; nelze rozumně požadovat po osobách provádějících kontrolu splnění podmínek parkování, aby nad míru nutnou prováděli „pátrání“ po umístění parkovacího kotouče. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zcela správně a logicky vypořádal s uvedenou námitkou žalobce a jeho závěru o naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu žalobcem nelze nic vytknout.

Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobu důvodnou neshledal, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. února 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

